

Titel: Hiertet er min Dronning, Fornuften er min Konge. Eller Svar paa det i Magasinet fremsatte Spørgsmaal No. 72. Er det mueligt, at en Hustrues Bolere kan være hendes Mands oprigtige Ven og troe Raadgivere? Naar Manden tager ham til sin Fortrolige, hvad bliver da Følgerne deraf for dem alle tre og Børnene? Her er et svar, men her spørges, om det er grundig, og efter Ønske?

Citation: "Hiertet er min Dronning, Fornuften er min Konge. Eller Svar paa det i Magasinet fremsatte Spørgsmaal No. 72. Er det mueligt, at en Hustrues Bolere kan være hendes Mands oprigtige Ven og troe Raadgivere? Naar Manden tager ham til sin Fortrolige, hvad bliver da Følgerne deraf for dem alle tre og Børnene? Her er et svar, men her spørges, om det er grundig, og efter Ønske?", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 14*, J.R. Thiele, 1771, s. 6. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_014-shoot-w1_014_018a_p6_bZONE1426382.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 14

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

uden en blind Villighed til at lystre de utæmmede Lysters Vink, kan man ikke vente andet, end skidne Handlinger og Forretninger, der lugter af den urene Kilde, de udflyder af. Forgyldte Gemakker ere ikke saa tætte, at de kan skiule Horkarlen og Horkonen; der er en Speyder ved eders Side. I Uteerlige! Rygtet, det sladrende Rygte, fører om Bye alle eders Idrætter; man lugter Forgiften deraf langt fra; men vel! det er kuns eders kyndige Abekatter, de smaa Siæle, der klapper saa brav i Kongens Have, der bliver befængte af eders Svinerier. De Dydige ere alt for sterke til at blive rørte af de forblindende Dunster, der indvikler et ulyksalig Par, der har afrystet al Skam, og afklædt al Ærbarhed. Den frekke Bolerske, naar hun aflægger sine Klæder, for at dele med sin Medlastige sit fordømmelige Vellysters Bytte, indvikler hun i dem Skam, Frygt og Ærbarhed; naar hun tumler ud af sit Horeleye, bemægtiger hun sig sine Boleklæder: hun venter at finde deri endnu den fornærmede Skam, den qualte Frygt, og den daanede Ærbarhed. — Ney, de fløy alle tre til de evige Mørke Egne, der at mælde Mørkhedens Børns ilende Trav